

RIDDERHOFSTAD NIJEVELT: DE EIGENAREN

Middeleeuwen

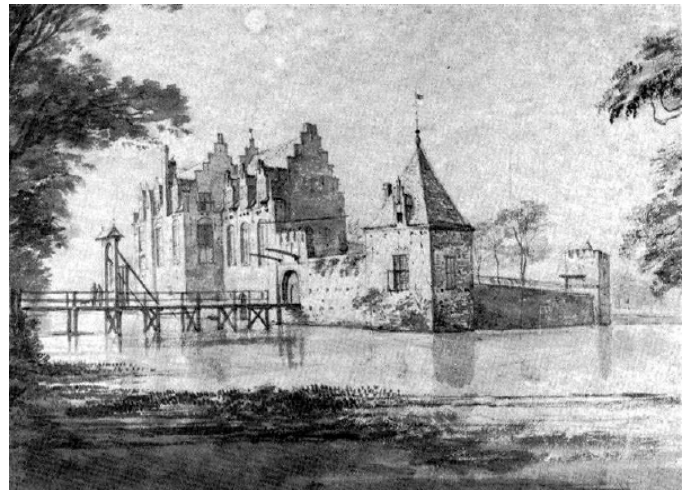
De eigenaren van ridderhofstad Nijvelt

Met een ridderhofstad werd een woning met erf van een riddermatige aangeduid. Om tot ridderhofstad erkend te worden moest het kasteel en het kasteelterrein voldoen aan een aantal eisen. Zo moesten de muren onderaan minimaal 1,5 meter dik zijn, er moest een ophaalbrug aanwezig zijn en grachten om het bouwwerk. In 1536 werd kasteel Nijvelt een ridderhofstad. Omdat het in de middeleeuwen vaak onrustig was in het land waren de ridderhofsteden versterkt. Zo konden zij bescherming bieden aan de bewoners en omwonenden.

De bouw van deze verdedigingswerken was in onze streken mogelijk geworden door de introductie van de baksteen aan het eind van de 12e eeuw. De woningen van landlieden waren meestal uit hout en leem opgetrokken. Misschien dat sommige ridderhofsteden ook eerst van deze materialen gebouwd zijn geweest. Baksteen was in die tijd bijzonder en duur, vandaar dat er in eerste instantie belangrijke gebouwen van werden gebouwd: kerken, kloosters en kastelen.

De eerste groep eigenaren van de ridderhofstad Nijvelt werd gevormd door de familie van Zuylen. Aangevoerd door Steven. Hij was ridder en behoorde tot de Utrechtse ridderschap. De tweede groep werd aangevoerd door Wilhelmina van Haefthen. Wilhelmina kocht Nijvelt in 1579

van Steven van Rossum. Wilhelmina en Walraven, haar echtgenoot, stierven kinderloos. De nicht van Wilhelmina, Theodora van Haefthen, kreeg Nijvelt. De derde groep bezitters werd gevormd door de familie de Milan Visconti: vader en twee zonen.

Nijvelt door Roghman, 1646

Bron:

- *Nijvelt, een verdwenen kasteel in Leidsche Rijn*, Rene de Kam